

Ļoti cienījamā Ministru prezidentes kundze,
Augsti godātais Ukrainas Augstākās Radas priekšsēdētāja kungs,
Cienījamie deputāti, ministri, ekselences, klātesošie!

Pirms 3 gadiem mēs visa pasaule kļuvām par lieciniekiem tam, kā Ukrainas valsts robežas šķērso okupantu armija. Kā tā ārda, galina, plosa, laupa un varo.

Šķiet gandrīz neiespējami, ka pēc 77 miera gadiem Eiropā, mūs atkal pārsteidza kara šausmas. Mēs iepazīnām ārpātu, naidu, bezpalīdzību un bailes.

Karš nesaudzē. Tas atstāj neizdzēšamas rētas un atņem cilvēkiem pašu dārgāko – dzīvību.

Šodien karš turpina plosīt Ukrainu, un jau vairāk nekā 26 000 stundas, mēs tam esam liecinieki.

Pēc ANO un Ukrainas valsts apkopotajiem datiem, aizstāvēt savu valsti, demokrātiju un mieru Eiropā dzīvību zaudējuši 45 100 ukraiņu karavīri.

Esam zaudējuši arī 2 Latvijas brīvprātīgos kareivjus - Vitāliju Smirnovu un Edgaru Platonovu.

Ievainoti 390 000 karavīri – daudzi no tiem atkārtoti.

Kopš 2022. gada nogalināti 12 456 civiliedzīvotāji, no kuriem 669 ir bērni.

Vairāk nekā 2 000 (2057) bērni ir pazuduši.

Bet gandrīz 20 000 bērnus Krievijas režīms prettiesiski izvedis no valsts.

Bēgļu gaitās devušies teju 5 miljoni ukraiņu, bet valsts iekšienē gandrīz 10 miljoniem iedzīvotāju nācies pamest savas dzīves vietas.

Karš ir tepat mums līdzās.

Ir pilnīgi skaidrs, ka mēs vairs nedzīvosim tādā pasaulē kā līdz šim.

Lielvaras šobrīd mēģina pārdalīt savas ietekmes sfēras Ukrainā. Un tas neizbēgami ietekmē arī drošību un mieru Eiropā.

Mēs vēlamies mieru, bet līdz šim tam neesam pienācīgi gatavojušies. Tāpēc, jaunā realitāte paģēr, ka turpmāk viss jādara pašiem. Tas nozīmē, ka par savu drošību maksāsim vairāk un savs ieguldījums būs jāsniedz katram.

Savukārt, šodien vairāk nekā iepriekš ir svarīgi atcerēties, kāpēc tika dibināta Eiropas Savienība – lai ar ekonomisko saišu palīdzību liktu pamatus vienotai Eiropas kopienai, veicinātu attīstību, mieru un, pats galvenais, novērstu jaunus bruņotus un militārus konfliktus Eiropā.

Ir īstais brīdis atgriezties pie šiem mērķiem!

Ar Imperiālām idejām apsēsta diktatora dēļ starptautiskā spriedze pieaugusi tik tālu, ka tiek grauta ticība gadu desmitiem ilgi koptai starptautisko tiesību sistēmai.

Eiropa ir gana spēcīga, lai atbalstu Ukrainai turpinātu arī tad, ja citi negribēs darīt. Šobrīd, vairāk nekā iepriekš Ukrainai ir nepieciešami finanšu līdzekļi un ieroči, lai būtu maksimāli labākās pozīcijās miera sarunās iepretim agresoram. Tas nozīmē, ka Eiropai jāmobilizē visi spēki un resursi tieši šobrīd.

Eiropas uzsāktā sankciju politika pret agresoru jāturpina un jāstiprina. Agresora finanšu resursiem Eiropas bankās nav jābūt *iesaldētiem*, bet gan *konfiscētiem*, lai tos varētu izmantot pati Ukraina!

Mums jābūt elastīgiem atbalsta sniegšanā, tas nedrīkst iestrēgt Eiropas Savienības birokrātijas gaitēnos. Tāpēc, viss, kas mums šobrīd nepieciešams ir politiskā griba un vēlme rīkoties!

Latvijas nacionālajās interesēs ir droša, stabila un pārtikusi Ukraina vienotā Eiropas ģimenē!

Ukrainai un Eiropai jābūt klātesošām miera sarunās, kur tiek lemta Ukrainas un arī mūsu nākotne. Sarunas par Ukrainas nākotni bez Ukrainas nav iespējamās! Eiropai nav izdevīgs iesaldēts miers vai tikai pamiers. Eiropas interesēs ir tikai un vienīgi miera līgums.

Neviens prezidenta Zelenska lēmums nav bijis viegls, jo tie visi bijuši cilvēka dzīvības cenā, lai pēc iespējas pasargātu savu valsti no tālākas iznīcības. Tieši tāpēc, Ukrainas neatkarība nedrīkst kļūt par tirgošanās elementu lielvaru rokās!

Savukārt, Latvija turpinās būt stabils un uzticams partneris Ukrainai.

Drošība ir galvenā prioritāte un Eiropas Savienības Austrumu flangam jābūt drošākajam un spēcīgākajam visā aliansē.

Mūsu atbalsts Ukrainas tālākai integrācijai ES un NATO turpinās būt konsekvents un Ukraina var rēķināties ar mūsu politisko un diplomātisko atbalstu.

Latvijas ilgtermiņa interesēs ir Ukrainas pievienošanās NATO. Tas tikai stiprinās drošību mūsu reģionā. Nav nekādu šaubu, ka Ukraina ir pelnījusi būt daļa no šīs alianses, to apliecinot praktiski ar savām kaujas spējām pret agresoru.

Papildus mums jāstiprina sava diplomātiskā klātbūtne Vašingtonā, lai skaidrotu saviem stratēģiskajiem partneriem, kā redzam situācija attīstību no Baltijas valstu perspektīvas, un kādi nosacījumi ir nepieciešami, lai stiprinātu mieru Eiropā.

Turpinām atbalstu Ukrainas civiliedzīvotājiem – apmācības, rehabilitācija un tehnisko palīgīdzekļu nodrošināšana, atbalsts valsts institūciju kapacitātei un nevalstiskajam sektoram.

Esam uzsākuši darbu pie latviešu-ukraiņu valodas vārdnīcas, kas nodrošinās visaptverošu ilgtermiņa sadarbību un veicinās Ukrainas civiliedzīvotāju integrāciju Latvijā. Uzsākta arī apmācību programma Ukrainas parlamenta pārstāvjiem, lai nodotu mūsu zināšanas un pieredzi par veiksmīgu integrāciju Eiropas Savienībā.

Tomēr, visnesavtīgāko un lielāko atbalstu Ukrainai šo gadu laikā ir spējuši sniegt mūsu līdzcilvēki. Neizmērojams sirds siltums un plašums, lai roku rokā kopā palīdzētu šajā cīņā Ukrainai par demokrātiju.

Kopš 2022. gada 24. februāra Ziedot.lv portālā Latvijas sabiedrība un uzņēmēji saziedojuši 31,3 miljonus eiro. Ziedojumi novirzīti Ukrainas aizstāvjiem, mediķiem, civiliedzīvotājiem un bēgļiem Latvijā. Esam ziedojuši humāno palīdzību, transportlīdzekļus, medicīnas aprīkojumu, esam pinuši tīklus un lējuši sveces.

Spērām pat soli tālāk, atverot savas mājas ukraiņu bēgļiem, sniedzot tiem drošu patvērumu brīdī, kad tas visvairāk nepieciešams.

Palīdzības sniegšanā piedalījušās arī citas labdarības organizācijas Latvijā un provizoriski tiek lēsts, ka kopējais sniegtās palīdzības apmērs ir 80 miljoni eiro.

Līdzcilvēku sniegtais atbalsts nav palacis nepamanīts, tāpēc šodien Saeimā godināsim tos, kas jau kopš pirmajām kara dienām nenogurstoši sniedz atbalstu Ukrainai un motivē to darīt arī citiem.

Paldies katram Latvijas iedzīvotājam! Paldies par cilvēcīgo nesavtīgumu un apziņu, ka pat vismazākā palīdzība sniedz cerību. Kopā mēs esam nesatricināms spēks.

Neraugoties uz mūsu vienotību atbalstā, aizvien biežāk nākas dzirdēt, ka sabiedrība ir nogurusi no kara Ukrainā.

Bet mēs nedrīkstam nogurt. Mums nav iemesla nogurt, jo mēs dzīvojam zem mierīgām debesīm. Pār mūsu galvām nelido raķetes. Mums nav jāslēpjas patvertnēs. Mēs katru dienu varam apskaut savus mīļos. Mēs esam dzīvi un dzīvojam brīvā valstī, un tas ir vairāk kā pietiekami!

Katru reizi, kad sajūtam nogurumu, mums jāatceras par Ukrainas karavīriem frontes pirmajās līnijās. Viņi nenogurst. Viņi cīnās par savu valsti, par mūsu brīvību, par mieru Eiropā. Viņi ir tie, kas gatavi zaudēt dzīvības ne tikai par savām ģimenēm un valsti, bet par mums visiem!

Nenogurst arī ukraiņu tauta. Tauta, kuru nav iespējams salauzt un kura neļaujas, lai ar to manipulē. Lai ukraiņu tautas gars un spēks, kalpo par iemeslu mūsu nelokāmajam atbalstam šodien, rīt un vienmēr.

Noslēdzot, gribu citēt Raini, kura rindas bija nozīmīgas kā toreiz tā arī šodien.

Tu lauži mūs, naidīgā pretvara,-

Vēl cīņa pret tevi nav nobeigta. (...)

Tu vari mūs šķelt, tu vari mūs lauzt –

Mēs sniegsim tāles, kur saule aust!

Dievs Svētī Latviju!

Slava Ukrainai!